

13 februari 2011

Beste mensen,

Het vijfde verslag al weer. We hebben een fijne week achter de rug. Een week, die m.n 's middags met de bewoners is doorgebracht.

Komende week gaan we in twee groepjes naar huis. Gert en Leida vliegen a.s donderdag en hopen in de vroege morgen van vrijdag 18 februari veilig te landen. Jan en ik gaan een dag later. Dit wordt daarom het laatste verslag van ons verblijf in Suriname.

Een nieuwe Nederlandse klusgroep gaat ons hier aflossen. Waar onze groep voornamelijk rondom het huis bezig geweest is, gaat de "groep Elsbeth" in het huis aan het werk. De slaapkamers van de bewoners worden o.a. opgeknapt. De bewoners mogen zelf een kleur voor hun kamer uitkiezen en ook dat is weer een feest voor ze. De meesten slapen hier met z'n vieren op één kamer.

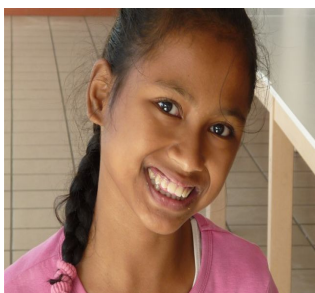
In het vorige verslag lieten wij jullie de bewoners zien, die van tijd tot tijd iets om handen hebben. Het zal jullie opgevallen zijn, hoe het voor sommigen een enorme opgave is om de handen te gebruiken. Toch zagen we b.v. Franco de afgelopen weken een kastje maken (al weer met hulp van Minne) voor Ria.

Voor Ria en Franco heb ik vorige week het boekje Oeroeg voorgelezen; meestal lekker in de schaduw van de bomen op het plein. Franco kende het al, maar zat breed te lachen als hij een leuk of spannend fragment herkende. Ria (hiernaast) vindt het heerlijk om te luisteren.

Patrick en Hanneke hielden op 7 januari een ontmoetingsmiddag voor sponsors en vrienden van In de Ruimte en zodoende kwamen er met hen ook wat kaartjes en cadeautjes mee. Ria en Franco wilden graag bedanken en zagen hun kans schoon om dat te doen met degene, die het meest achter de laptop zit. Beiden zijn niet gemakkelijk te verstaan, maar rustig zittend, is het toch een paar keer gelukt om een brief te schrijven!

Bij In de Ruimte is er ook een school voor buitengewoon onderwijs (Twee jaar geleden is deze door ons klusteam van buiten geschilderd en afgelopen oktober is de binnenzijde volledig opgeknapt door het Elsbeth-klusteam. Elke dag gaan de volgende bewoners van 8.00 uur tot 12.30 uur naar school :

Luann

Krieshen

Daniëlle

Rishay

Faithfull

Sohanna

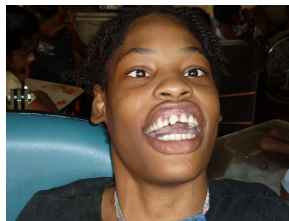
Karan

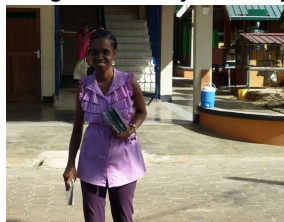
Jason

Kleine Anoeskha gaat met de start van het nieuwe schooljaar naar school. Zij wordt in maart 4 jaar. Ze is – als zij niet ziek is - vrolijk; echt een zonnestraaltje, dat lekker meezingt (op haar manier) en de zaakjes om haar heen goed in de gaten houdt. Als je vraagt “waar is Aroena, Clayton, Millie, Stephanie, Lesley, (in volgorde van de foto's hierna), zoekt ze ze op met haar oogjes. Het is een drop van een meisje.

De bewoners die we nu nog missen zijn Wendy, Graciella, Nandine en Vanessa (geen foto, want zij

verblijft in Nederland.

Wendy en Vanessa zijn geweldige hulpen in de keuken en Graciella helpt in de wasserij. Nan is het meisje dat buitenshuis werkt en dat hier in huis echt de grote, verstandige zus is. Vrijdag zagen we haar – met nog een paar jonge mensen - een kinderclub leiden. Geweldig. Ze heeft een natuurlijk overwicht. We hopen van harte, dat er voor haar een mooie toekomst is weggelegd.

Zoals wij al eerder schreven: we genieten volop van het samenzijn met de bewoners. Het is een groot plezier om ons kluswerk voor hen te kunnen doen. Behalve dat we klussen in hun bijzijn, proberen we ook in onze vrije tijd zoveel mogelijk bij en met hen te zijn.

In één van de eerste weken beloofden wij ze allemaal een middagje of ochtendje mee uit te nemen. Zo onderzochten we de mogelijkheden van de vlindertuin, de dierentuin, de bioscoop, maar i.v.m. prijzen, slecht toegankelijke wegen voor onze rolstoelers, moesten we besluiten om de afgelopen week gewoon een middagje naar de Surinamerivier of naar een groot winkelcentrum te gaan. Hieraan koppelden we een ijsje en een hapje eten. We hadden een rolstoelbusje waarin vier rolstoelen en 4

personen pasten tot onze beschikking en zo reden we 5 maal met ontzettend blijde en uitgelaten bewoners weg! De foto's spreken voor zich:

Netjes aangekleed mee

Heerlijk bami of nasi bij de Surinamerivier

Een glaasje drinken aan de rivier

Met een groep aten we niet; de kinderen kregen een ballon

Faitje en een heerlijk ijsje

Jason (en Rishay erachter) vinden hun ballon wel super!!

Met oom Jan bij de Mc op de foto is een feest!

Bij het Smulhoekje (in het winkelcentrum) is het smullen geblazen!

*Het was òf patat òf bami/nasi.
Voor Graciella werd het patat.*

Dat grote winkelcentrum was trouwens een enorme uitkomst. We hebben deze week m.n. op de middagen geweten wat tropische regenbuien zijn.

Op het moment dat ik dit verslag schrijf, komt de regen ook weer met bakken uit de lucht. De temperatuur blijft daarentegen erg hoog: zo'n 28 graden.

Vanavond zeiden onze bewoners, dat ze diep onder hun lakentje gingen, want ze hadden het koud! Ja, regen betekent hier: "Ik heb het koud!"

Voor mensen die kampen met een longprobleem, is het deze dagen afzien.

Deze week hebben we weer een apart dier in een boom bij onze burens kunnen waarnemen: een awari (buidelrat). Het beestje schijnt enorm te stinken en niets aan etenswaar dat je achterlaat of dat het diertje vindt, is voor hem veilig. Hij vreet zo je pompoenen van het land. Zou je niet zeggen hè, als je dit schattige diertje zo ziet zitten:

Op een ochtend vonden we een dood, zwanger exemplaar; gepakt door een van de honden. Dat hebben we maar niet gefotografeerd.

Ik heb nog niet verteld van de papegaaien en de honden, die hier bij het tehuis horen. Elke dag: steevast tussen 6.45 en 7.15 uur barst er een hels kabaal, een heftig gekrijs los. Of het nu de honden of juist de papagaaien zijn die hiermee starten, is nog een vraagteken. In ieder geval is de hele buurt wakker!

Ons werk schiet op en er moet afgerond worden. Jan en Gert hebben het pad rond het zwembad in vier delen uit elkaar gehaald (het pad was naar Jans mening jaren geleden door amateur-stratenmakers gelegd en het was dan ook op diverse plaatsen verzakt) en opnieuw gelegd. Daar

moest weer enorm veel zand bij en door herlegging kwamen ze ook stenen tekort. Het pad is weer een plaatje geworden. Het lijkt zelfs of de stenen allemaal nieuw zijn (slechts omgekeerd). Komende woensdag komt de trilplaat nog een keertje en dan is ook deze klus geklaard.

Mijn (en van de trouwe Isaac) schilderwerk heeft van de week bestaan uit een hek- en wat deurwerk. Daarna kreeg ik muurverf om de balkonrand op te knappen. Het resultaat mag gezien worden.

Leida heeft zich verder bekwaamd in klussen, die op haar pad kwamen: al onze vuile en bezwete kleding komt weer schoon bij ons terug, de boodschappen worden door haar gedaan, zorg voor de bewoners, oppas voor Judith Tanck, praatpaal voor iedereen die hier zijn hart wil luchten, even voorlezen, kamers soppen en natuurlijk haar talenten op naaigebied. In het vorig verslag maakte ik de fout om te spreken over een naaimachine van inferieure kwaliteit. Helemaal fout!! Nadat Leida wat klaagde over de naaimachine van het huis, leende Hanneke Tanck haar naaimachine uit, waarmee Leida prima overweg kan; weg waren de probleempjes van draadjes die spontaan breken, kromme naalden etc.

En dan komt er bij deze een eind aan deze contacten met jullie. We danken jullie voor de enorme belangstelling. We weten, dat velen ons gevolgd hebben en dat we jullie een kijkje bij In de Ruimte in Suriname hebben gegeven. Het was ons een genoegen.

Met hartelijke groet, Gert, Leida, Jan en Anjo